

Debreceni Ítéltábla
Bf.III.117/2026/18.

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2026. június 25. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t :

Az életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérlete és más bűncselekmények miatt Terhelt1 vádlott ellen indított büntetőügyben a Nyíregyházi Törvényszék 2026. január 15. napján kihirdetett 7.B.342/2025/33. számú ítéletét megváltoztatja a következők szerint.

A vádlott élet, testi épség, egészség elleni cselekményét emberölés büntettének kísérleteként [Btk. 160.§ (1) bekezdés] minősíti. Az információs rendszer vagy adat megsértésének büntettének helyes jogszabályi megjelölése: Btk. 423.§ (2) bekezdés b) pont *1. fordulat*, (3) bekezdés 2. fordulat.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a vádlott anyja neve helyesen: *anyja neve*.

A szabadságvesztés büntetésbe beszámítja a vádlott által a másodfokú határozat meghozataláig előzetes fogvatartásban töltött időt is.

A másodfokú eljárás során felmerült 14.503 (tizennégyezer-ötszázhárom) forint bűnügyi költséget a vádlott köteles az államnak megfizetni.

A határozat ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] A Nyíregyházi Törvényszék rendelkező rész szerinti, előkészítő ülésen hozott ügydöntő határozatában Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki testi sértés büntettének

kísérletében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 164. § (1) bekezdés, (8) bekezdés I. fordulata], garázdaság büntetében [Btk. 339. § (1) bekezdés, (2) bekezdés d) pontja], rongálás vétségében [Btk. 371. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pontja], 2 rendbeli kiskorú veszélyeztetése büntetében [Btk. 208. § (1) bekezdés], kapcsolati erőszak büntetében [Btk. 212/A. § (2) bekezdés b) pontja], valamint információs rendszer vagy adat megsértésének büntetében [Btk. 423. § (2) bekezdés b) pontja, (3) bekezdés II. fordulata]. Ezért – halmazati büntetésül – 4 év börtön fokozatú szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte, továbbá megállapította, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható. Rendelkezett a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a lefoglalt bűnjelek elkobzásáról, lefoglalásának megszüntetéséről és megsemmisítéséről, sértett2 magánfél polgári jogi igényéről és a bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen – a kihirdetést követően nyomban – a vádlott és védője a kiszabott büntetés mértéke miatt, a szabadságvesztés enyhítése érdekében jelentettek be fellebbezést. Az ügyész az ítéletet nyomban tudomásul vette.

[3] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.359/2025/7. számú észrevételében kifejtett álláspontja szerint a bejelentett jogorvoslati nyilatkozatra tekintettel korlátozott felülbírálatnak van helye. Az elsőfokú bíróság olyan eljárási szabálysértést, amely miatt ítéletét hatályon kívül kellene helyezni, nem vétett, törvényesen döntött a vádlott beismerő nyilatkozatának elfogadásáról, azonban kisebb eljárási szabálysértést követett el akkor, amikor a Be. 504. § (1) és (4) bekezdéseiben foglaltak ellenére az előkészítő ülést elnapolta és hivatalból, részben védelmi indítványra további adatokat szerzett be és azokat az előkészítő ülésen ismertette. A védelmi bizonyítási indítvány egyébként sem volt törvényes, hiszen a beismerés elfogadása után előterjesztett indítvány nem tartalmazta a Be. 505. § (2) bekezdésében előírt tartalmi elemeket. Az irányadó tényállás alapján azonban megalapozottan vont következtetést a vádlott bűnösségére és a súlyosabb bűncselekmény kivételével a cselekmények jogi minősítése is törvényes.

[4] Tévedett ugyanis az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott 3. tényállás szerinti, sértett1 sérelmére 2024. július 11. napján megvalósított cselekményét életveszélyt okozó testi sértés büntetnének kísérleteként minősítette. A vádlott által használt eszköz, az erőbehatások száma és ereje, az előzmények, valamint azon tény, miszerint a vádlott a bántalmazással a kiérkező rendőrök felszólítására hagyott csak fel, ugyanakkor a súlyosabb sérülés elmaradása kizárólag a sértett védekezésén, kitérésén és a szerencsén múlt, a vádlott ölési szándékát támasztják alá, a cselekmény helyes minősítése ezért a Btk. 160. § (1) bekezdésében meghatározott emberölés büntetnének kísérlete.

[5] A büntetéskiszabási körülményeket alapvetően helyesen tárta fel az elsőfokú bíróság, a vádlott alacsony iskolázottsága azonban nem vehető figyelembe enyhítő körülményként, pontosítandó továbbá a [67] bekezdés azon része, miszerint a bíróság a vádlott bűnösségét nem hat, hanem összesen hét bűncselekményben állapította meg. További nyomatékos súlyosító körülmény a 2 rendbeli kiskorú veszélyeztetésének büntette

vonatkozásában, hogy e bűncselekmény nem pusztán veszélyeztette, hanem ténylegesen károsította is a gyermekek érzelmi fejlődését, kiskorú sértett³ sértett esetében ez elérte a traumatizáltság szintjét, az igazságügyi pszichológus szakértői vélemények szerint mindkét gyermek állapota indokolja pszichoterápiás kezelésüket. Az elsőfokon kiszabott büntetés kifejezetten méltányos, annak enyhítésére nincs indok.

[6] Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság - tanácsülés keretében - az ítéletet változtassa meg, a vádlott 3. tényállásban leírt cselekményét a fentiek szerint súlyosabban minősítse, számítsa be a kiszabott szabadságvesztésbe a másodfokú határozat meghozataláig eltelt időt, a sértettől lefoglalt videofelvételek lefoglalását szüntesse meg és rendelje az iratok részeként kezelni, egyebekben az ítéletet hagyja helyben.

[7] A védő fellebbezése írásbeli indokolásában a szabadságvesztés tartamának enyhítésére irányuló fellebbezését változatlan tartalommal fenntartotta, a fellebbviteli főügyészség jogi minősítés megváltoztatására irányuló indítványát nem találta megalapozottnak. Álláspontja szerint a törvényszék túlzott nyomatékot tulajdonított a vádlott tíz évvel korábban elkövetett bűncselekmény miatti elítélésének, ugyanakkor az enyhítő körülmények nyomatékát nem megfelelően értékelte, melyek közül kiemelte betegségeit és azt, hogy a vádlott öt kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik. További enyhítő körülményként kérte értékelni kisebb nyomatékkal az időmúlást is. Mindezek alapján rövidebb tartamú szabadságvesztés büntetés kiszabását látta indokoltnak.

[8] A vádlott az ítéltáblához megküldött írásbeli beadványaiban ugyancsak részletes indokolta fellebbezését. Egyrésztől kifejtette, hogy nem ért egyet a volt felesége sérelmére elkövetett életveszélyt okozó testi sértés kísérletének eltérő minősítésével, mivel nem állt szándékában megölése, a macsétával csak hadonászott és a távolság sem engedte volna, hogy komolyabban megsérüljön. Nem tagadta, hogy ezen a napon alkoholt fogyasztott és Rivotrilt is bevett, az emberölés büntettének kísérletét azonban nem követte el. A terhére rótt további bűncselekmények vonatkozásában előadta, hogy az 1. tényállásban megállapított és terhére rótt bántalmazások egy része nem történt meg, a garázdaság, illetve a rongálás bűncselekményét azonban elismerte és megbánását fejezte ki és a kár megfizetésére tett ígéretet. Az információs rendszer vagy adat megsértése büntette kapcsán véleménye szerint alaptalanul állapította meg az elsőfokú bíróság a bűnösségét, hiszen a facebook alapelvei alapján a fotók, illetve tartalmak bármilyen célból szabadon felhasználhatók, azaz bűncselekmény nem történt. Beismerte továbbá a kiskorú veszélyeztetésének büntettét is, de arra hivatkozott, hogy nem tudott arról, hogy a kocsiban ülne bármelyik gyereke is, e körben gondatlanságát hangoztatta. Másrésztől bizonyítási indítványokat is előterjesztett tanúk kihallgatására, alapvetően annak bizonyítására, hogy egyes tanúk hamisan nyilatkoztak, illetve, hogy ő maga nem agresszív viselkedésű és éppen a sértett volt az, aki rendszeres alkoholfogyasztó volt, ezért hazugságvizsgálatnak is aláveti magát. Harmadrészt továbbá azt is kifejtette, hogy nem felmentését, hanem továbbra is kizárólag a büntetés enyhítését, felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabását, a sértettel szemben távoltartás elrendelését, esetlegesen halasztás engedélyezését kéri az ítéltáblától. Az enyhítő körülményeket részletesen felsorolta, kérte, hogy a másodfokú bíróság vegye figyelembe öt gyermekét, akikből két lánya asztmás, szülei betegségét és anyagi kiszolgáltatottságát, saját betegségeit (magas-vérnyomás, asztma, szemtengelyferdülés, bal szemére alig lát,

gerincferdülés, mindkét kézen középső ujj csavarodása, 130 kg-ból 70 kg-os fogyás a bv. intézetben, 20 éve nyugtatók szedése), teljes beismerő vallomását, az időmúlást, a hatósággal való együttműködését, valamint megbánását. Előadta továbbá, hogy a bv. intézetben iskolába és istentiszteletre jár, zárkatársait tanítja olvasni és a roma nyelvre. Beadványához csatolta a Szolnoki Rendőrkapitányság Újszászi Rendőrörs 16010/902/2024.bü. szám alatti csalás és más bűncselekmények megalapozott gyanúja miatt ellene indult eljárás megszüntetéséről szóló, 2026. június 8. napján kelt határozatot, valamint betegségei alátámasztására a bv. intézetben keletkezett orvosi dokumentumokat rendszeres vérnyomásmérés előírásáról, magasvérnyomás betegségről, valamint a bv. intézetben keletkezett sérülésekről és megbetegedésekről. Végül kérte, hogy az ítéltábla a beadványait részletesen ismertesse és zárja ki a médiát a másodfokú eljárásból.

[9] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének felülbírálatát a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 599. § (1) bekezdése alapján - a vádlott Be. 598. § (2) és (5) bekezdései alapján előterjesztett indítványára - nyilvános ülésen bírálta el, amelyen mind a védő, mind a vádlott az utolsó szó jogán a korábbiakkal egyezően fenntartotta indítványait.

[10] A vádlott és védője fellebbezése nem megalapozott.

[11] Mindenekelőtt annak rögzítése szükséges, hogy tekintettel arra, hogy a fellebbezés bejelentésére kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontjában meghatározott okból, azaz a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezés ellen, azaz a büntetés enyhítése céljából került sor, az ítéltábla a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján nem vizsgálta, nem vizsgálhatta az ítélet megalapozottságát és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította. Megjegyzendő, hogy a fellebbezés körét a Be. 580. § (2) bekezdés a) és b) pontjaiban írt szabály is korlátozta, amely szerint, ha a bíróság a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát végzéssel elfogadta, nincs helye fellebbezésnek az ítélet ellen a bűnösség megállapítása, illetve a váddal egyező tényállás és minősítés miatt.

[12] Fentiekre tekintettel az ítéletet a másodfokú bíróság a Be. 590. § (3) bekezdésének alkalmazásával, az (5) és (5a) bekezdésekben írtak szem előtt tartásával, korlátozott körben bírálta felül. A Be. 590. § (3) bekezdés értelmében, ha a fellebbezést kizárólag az 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be, a másodfokú bíróság az ítéletnek csak a fellebbezés sérelmezett rendelkezését, illetve részét bírálja felül, azonban az (5a) bekezdés értelmében ez esetben is felülbírálja, illetve vizsgálja az eljárási szabályok megtartását, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, továbbá a büntetés kiszabására vagy intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseket, illetve a Be. 590. § (7) bekezdésének előírása alapján az egyszerűsített felülbírálat tárgyát képező kérdéseket.

[13] A fentieknek megfelelően az ítéltábla először is az eljárási szabályok megtartását vizsgálta. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság Terhelt1 beismerő

nyilatkozatát törvényesen fogadta el. A Be. 504. § (2) bekezdés alapján a bűnösséget beismerő nyilatkozat elfogadásának feltételei körében a bíróságnak vizsgálnia kell, hogy a vádlott nyilatkozatának természetét és elfogadásának következményeit megértette, beszámítási képessége és beismerésének önkéntessége iránt észszerű kétely nem mutatkozik, illetve, hogy a bűnösséget beismerő nyilatkozata egyértelmű-e és azt az eljárás ügyiratai alátámasztják-e. Ha ezen feltételek fennállnak, a bíróság a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát végzéssel elfogadja, amely végzés ellen nincs helye fellebbezésnek [Be. 504. § (3) bekezdés].

[14] A beismerő nyilatkozat elfogadásának kiemelt jelentősége van, amellyel összhangban a Be. 608. § (1) bekezdés h) pontja hatályon kívül helyezést eredményező abszolút perjogi hibaként jelöli meg azt az esetet, amikor az elsőfokú bíróság a bűnösséget beismerő nyilatkozatot a jogszabályi feltételek hiányában fogadta el. Jelen ügyben azonban az előkészítő ülésről készült jegyzőkönyvek tartalmából és az eljárás ügyirataiból egyértelműen kitűnik, hogy a vádlott beismerő nyilatkozatához kétely nem fűzhető, az elfogadás a Be. 504. § (2) bekezdés a), b) és c) pontjaiban írt hármas feltétele fennállt.

[15] Az elsőfokú bíróság egyebekben az eljárási szabályokat alapvetően betartotta, abszolút vagy olyan relatív perjogi hibát [Be. 608. § (1) bekezdés a)-h) pont, 609. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a)-d) pont] nem vétett, amely az érdemi felülbírálatot kizárta volna, azonban a beismerő nyilatkozat elfogadását követően a büntetéskiszabás kérdésében felvett bizonyítás nem felelt meg a Be. 504. § (1) bekezdés és 505. § (5) bekezdés a) pontjában foglaltaknak, a 2025. november 20. napján megtartott előkészítő ülést követően 2026. január 15. napjára az elsőfokú bíróságnak tárgyalást kellett volna tűznie, amellet, hogy a védőnek pontosan meg kellett volna jelölnie a bizonyítási indítvány előterjesztésének okát és célját is. Tekintettel azonban arra, hogy ezen relatív eljárási szabálysértés nem járt a tisztességes eljárás sérelmével, a vádlott és a védő jogait nem korlátozta, sőt az orvosi dokumentumok és a védő által indítványozott, a gyermekelhelyezés kapcsán meghozott bírósági határozat beszerzése kifejezetten a vádlott érdekét szolgálta, az ítélet hatályon kívül helyezése nem jöhetett szóba.

[16] Tekintettel arra, hogy korlátozott felülbírálat esetén az ügydöntő határozat megalapozottsága nem vizsgálható jogorvoslati eljárásban és a felülbírálatot nem is lehet teljeskörűvé tenni, azaz a történeti tényállás első fokon rögzült, bizonyítás felvétele a másodfokú eljárásban kizárt volt, ezért a vádlott bizonyítási indítványait az ítéltábla elutasította.

[17] Indokolási kötelezettségének a törvényszék a szükséges körben eleget tett, amelynek jogszabályi alapja a Be. 562. § (4) bekezdése mellett a Be. 561. § (3) bekezdés a)-c) és e) pontja volt. E jogszabályhelyek értelmében, amennyiben a bíróság elfogadta a terhelt bűnösséget beismerő nyilatkozatát és erre alapítva állapította meg bűnösségét, az ítélet indokolása a vádra történő utalásból, a vád szerinti minősítésből, a vádlott személyi körülményeiből és előéleti adataiból, a tényállásból, a cselekmény minősítéséből, valamint a bűnösség beismerésére, a beismerő nyilatkozat elfogadására és az alkalmazott jogszabályokra való utalásból is állhat.

[18] Mindezek figyelembevételével az elsőfokú ítélet a fenti adatokat alapvetően pontosan tartalmazta, mindössze az előéleti adatok és az alkalmazott jogszabályokra történő utalások szorultak kisebb kiegészítésre, az alábbiak szerint.

[19] Az elsőfokú ítélet [5] bekezdése tartalmazta a vádlottal szemben a Szolnoki Rendőrkapitányságon folyamatban lévő újabb büntetőeljárás adatait, amely eljárás azonban a vádlott által csatolt eljárást megszüntető határozat (Szolnoki Rendőrkapitányság Újszászi Rendőrőrs 16010/902/2024.bü.) tanúsága szerint, mivel nem a gyanúsított követte el a bűncselekményt, megszüntetésre került, így e bekezdést mellőzi az ítéltábla.

[20] A másodfokú bíróság számára irányadó tényállás alapján, büntethetőségi akadály hiányában a vádlott bűnösségének megállapítása, valamint az élet-, testi épség-, egészség elleni bűncselekmény kivételével a cselekmények jogi minősítése megfelelt az anyagi jog szabályainak és az információs rendszer vagy adat megsértésének büntette kivételével a jogszabályi megjelölések a Kúria a bűncselekmény bírósági határozatban történő megnevezéséről szóló 61. BK véleményében foglaltaknak is.

[21] A vádlott terhére rótt és a 3. tényállásban rögzített - 2024. július 11. napján sértett1 sértett sérelmére elkövetett - legsúlyosabb bűncselekmény minősítése tekintetében az ítéltábla a fellebbviteli fűűgyészszégi állásponttal értett egyet.

[22] A rögzült és a másodfokú bíróság számára is irányadó tényállás lényege szerint a vádlott 2024. július 11. napján ittas állapotban, házának kapujában – közös gyermekeik felügyelete miatt – heves szóváltásba keveredett sértett1 sértettel, majd a lakásba visszamenve magához vett egy 420 mm pengehosszúságú, 70 mm szélességű macsétát és azzal a kapun keresztül nagy erővel a sértett feje irányába sújtott, amely ütés - részben amiatt, hogy a penge megakadt a kapuban, másrészt a sértett hátralépése és kezének maga elé emelése miatt - csak a felkarját érte, azonban így is vágott sérülést szenvedett. A vádlott cselekményével azonban nem hagyott fel, kiment a sértetthez az utcára és több esetben ugyanezen eszközzel a felsőteste irányába csapott, a sértettnek azonban sikerült elhárítani, illetve elhajolnia a vádlott ütései elől, majd őt megöléssel fenyegetve a menekülő sértett felé csapkodott, amely csapások két ízben a sértettet hátulról eltalálták a combján és a lábszáran. A vádlott a sértettet kísérő sértett2ra és autójára is rátámadt, ő azonban sikerrel elmenekült a vádlott elől. A vádlott végül a sértett hívására időközben kiérkező rendőrök felszólítására hagyta abba magatartását és dobta el a macsétát. sértett1 sértett a bal felkaron 10 cm-es, a bal combon és a bal vádlin 5-5 cm-es vágott sérüléseket szenvedett el, amely sérülések 3 rendbeli, legalább közepes erejű erőbehatás eredményei voltak és amelyek 8 napon belül gyógyultak.

[23] Az emberölés és az élet-, testi épség elleni egyéb bűncselekmények elhatárolását illetően a bíróságok számára a Kúria 3/2013. Büntető Jogegységi határozata szolgál

iránymutatásul. Jelen ügyben az alanyi tényezők relevanciával nem bírtak, azok értékelése a cselekmény jogi megítélése kapcsán mellőzendő volt a Kúria III. Büntető Elvi Döntésében adott iránymutatás alapján. A III. BED 3. pontja kimondja, hogy az ittas állapot okozta tudatzavar alapvetően eltér a tudatzavar egyéb eseteitől, az önhibából leittasodó tudatzavara olyan ok következménye, amelyért az elkövető felelőssé tehető. Mivel jelen ügyben a vádlott ittas állapota önhibájából eredt, a bíróságnak a minősítés körében azt kellett vizsgálnia, hogy a bűncselekmény tárgyi elemei alapján miként minősítendő (III. BED 5. pont).

[24] A tárgyi tényezők körében vizsgálódva megállapítható, hogy a vádlott által használt nagy pengehosszúságú macséta különösen veszélyes eszköz, emberi élet kioltására alkalmas. A vádlott ezen eszközzel több alkalommal életfontosságú szervekre célzott, a fej és a felsőtest egyértelműen ilyennek minősülnek. Az irányadó tényállás alapján megállapítható az is, hogy amellet, hogy a vádlott megöléssel fenyegette, kergette a menekülő sértettet, végül a kiérkező rendőrök felszólítására dobta csak el a macsétát és hagyta abba erőszakos magatartását, melynek során sértett2 autóját is súlyosan megrongálta. Nem volt figyelmen kívül hagyható továbbá az sem, hogy az elkövetés idején a vádlott már csak mintegy 130 kg-os testsúlyánál és neménél fogva is többszörös erőfölényben volt a sértetthez képest, aki a vádlotti cselekvőség eredményeként - 3 rendbeli, legalább közepes erejű ütés következtében – 8 napon belül gyógyuló vágott sérüléseket szenvedett. Az elkövetés eszközét vizsgálva az élet kioltására szolgáló és arra alkalmas eszköz használata esetén továbbá megjegyzendő, hogy csak akkor merülhet fel az ölési szándék hiánya, ha az elkövető azt kifejezetten úgy alkalmazza, hogy a halálos eredmény ne következhesen be, és hatékony intézkedést tesz a halálos eredmény elkerülése érdekében (Kúria Bfv.485/2022/8.). Jelen esetben azonban ilyen körülmény nem merült fel.

[25] Összességében, a tárgyi tényezőket egybevetve, az elsőfokú bíróság tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a vádlott szándéka csupán testi sértés okozására irányult, a fenti körülmények ugyanis egyértelműen ölési szándékát támasztották alá, a súlyosabb, akár halálos eredmény bekövetkezte kizárólag a sértett sikeres védekezésén (ellépésén, elhajlásán, hátrálásán és menekülésén) és a szerencsén (kapuban megakadt az eszköz) múlt.

[26] A szándékosság (Btk. 7. §) megállapításának feltétele, hogy az elkövető tudata a cselekmény elkövetésének időpontjában átfogja a törvényi tényállás valamennyi tárgyi elemét (értelmi oldal), és a magatartás lehetséges következményeit kívánva vagy pedig abba belenyugodva cselekedjen (érzelmi oldal). A bírói gyakorlat szerint az ölési szándék akkor áll fenn, ha az elkövető tudata mindazon ténykörülményeket átfogja, amelyek az emberölés törvényi tényállásának a tárgyát és a tárgyi oldal elemeit alkotják. Egyenes szándék esetében az elkövető előre látja az egyébként általa kifejezetten kívánt eredmény bekövetkezésének elkerülhetetlenségét, valószínűségét vagy reális lehetőségét, eshetőleges szándék esetén azonban az eredmény bekövetkezésének valószínűségét vagy reális lehetőségét látja előre, amely bekövetkezésébe belenyugszik. Az eshetőleges szándékra a bűncselekmény megvalósulásával szemben az elkövető közömbössége a jellemző, mindenképpen cselekszik, akár bekövetkezik az eredmény, akár nem, bár bekövetkezését nem kívánja.

[27] Az elkövetéshez használt eszköz és a cselekvés módja az általános élettapasztalat szerint is alkalmas volt halálos eredmény előidézésére. Mindezek alapján a vádlott eshetőleg ölési szándéka volt megállapítható, annak ellenére, hogy a sértett ténylegesen 8 napon belül gyógyuló sérüléseket szenvedett, mivel a súlyosabb, akár halálos eredmény elmaradása kifejezetten a sértett védekezésén és a szerencsén múlt. Az ítéltábla tehát e bűncselekmény jogi minősítése kapcsán egyetértett az ügyészi állásponttal és a bírói gyakorlatot is figyelembe véve (Kúria Bfv.II.1310/2022/9.) a terhelt e cselekményét emberölés bűntettének kísérleteként minősítette [Btk. 160. § (1) bekezdés], tekintettel arra, hogy a halálos eredmény ténylegesen nem következett be, annak a lehetősége azonban kétségkívül fennállt.

[28] A vádlott terhére rótt további bűncselekmények jogi minősítése törvényes volt, mindössze az információs rendszer vagy adat megsértésének büntette jogszabályi megjelölése volt kiegészítendő a Kúria 61. BK vélemény 3/b). pontja alapján az elkövetési magatartás azonos büntetési tétellel fenyegetett alakzatának megjelölésével (fordulat), így e bűncselekmény jogszabályi megjelölése helyesen: Btk. 423. § (2) bekezdés b) pont *1. fordulat*, (3) bekezdés 2. fordulat, tekintettel arra, hogy cselekményét az információs rendszerben lévő adat *megváltoztatásával* követte el.

[29] A törvényszék a büntetés kiszabása során irányadó alanyi- és tárgyi bűnösségi körülményeket a Kúria 56/2007. BK véleménye alapján csaknem teljeskörűen feltárta, az ítéltábla azonban további enyhítő körülményként értékelte az emberölés tekintetében az eshetőleg szándékot, azonban a 2. tényállási pontban foglalt cselekmény kapcsán mellőzte a vádlott alacsony iskolázottságát. További súlyosító körülményként értékelte – a kiskorú veszélyeztetése büntette kapcsán –, hogy a vádlott cselekvősége következményeként mindkét gyermekének érzelmi fejlődése ténylegesen is sérült, a többszörös halmazat pedig helyesen 7 rendbeli bűncselekményre vonatkozott. Mellőzte még a súlyosító körülmények közül a más büntetőeljárás hatálya alatti elkövetést, mivel azon eljárás megszüntetésre került a vádlottal szemben.

[30] Helyesen utalt a törvényszék a Btk. 79. §-ban megfogalmazott büntetési célokra és a 80. §-ban részletezett büntetékiszabási körülményekre, valamint a Btk. 81. § (1)-(3) bekezdéseiben írt halmazati büntetés szabályaira és a Btk. 36.§-ában foglaltakra is, a megváltozott minősítésre tekintettel azonban a legsúlyosabb bűncselekmény (emberölés bűntettének kísérlete) büntetési tételkerete 5-15 évig terjedő szabadságvesztés, így az irányadó középérték 7 évről 12 év 6 hónapra emelkedett.

[31] A fentiek ellenére, a súlyosítási tilalom miatt azonban az ítéltáblának nem volt lehetősége a büntetés súlyosítására, enyhítése pedig szóba sem jöhetett, a szabadságvesztés büntetés 4 évben meghatározott tartama a Btk. 82. § (2) bekezdés b) pontja szerinti enyhítő szakasz alkalmazásával bár törvényes, igen méltányosnak tekinthető, figyelemmel a bírói gyakorlatra is. Törvényes és tartamát tekintve arányos továbbá a végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre ítélt vádlottal szemben közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazása is.

[32] A jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően döntött az elsőfokú bíróság az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező járulékos kérdésekről, a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatáról, a vádlott feltételes szabadságra bocsátásának kizártságáról, a beszámításról, a bűnjelek sorsáról és a magánfél polgári jogi igényéről, a vádlott által az állam részére fizetendő illetékről és a bűnügyi költség viseléséről is. Az ügyészi indítvány szerint a sértett telefonjából kimentett videofelvételekről külön rendelkezni nem kellett, tekintve, hogy azok adathordozóra történő mentése a nyomozás során megtörtént, ezért a videó fájlok a bűnjeljegyzéken sem szerepeltek külön, az adathordozó az irat részét képezte. A polgári jogi igény tekintetében mindössze a jogszabályi hivatkozások voltak kiegészítendőek a Be. 555.§ (1)-(2) és (5) bekezdéseivel, az 571.§ (3) bekezdésével, az 560. § (1) bekezdés m) pontjával és a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 101. § (1) bekezdésében írtakkal.

[33] A fentebb kifejtettekre tekintettel tehát az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a szükséges részében a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg a törvénynek megfelelő rendelkezéseit - mivel a büntetés enyhítésére irányuló fellebbezés eredményre nem vezethetett - a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta, elírási hiba folytán a Be. 453. § (1) és (6) bekezdései alapján kiigazítva a vádlott anyja nevét (helyesen: *anyja neve*), beszámítva továbbá az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztésbe a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdései alapján, valamint kötelezve a vádlottat a másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség viselésére a Be. 613. § (1) bekezdése szerint.

[34] A határozat elleni további fellebbezés lehetősége a Be. 615. § (1)-(2) bekezdésében foglalt feltételek hiányában kizárt.

Debrecen, 2026. június 25.

Dr. Gömöri Olivér s.k. a tanács elnöke, Dr. Mocsáry Eszter s.k. előadó bíró, Dr. Deák Judit s.k. bíró

Záradék: A Nyíregyházi Törvényszék 7.B.342/2025/33. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla jelen ítéletében írt változtatással a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2026. június 25.

Dr. Gömöri Olivér s.k.

